

32004R0001

2004 1 3

EUROPOS SĄJUNGOS OFICIALUSIS LEIDINYS

L 1/1

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1/2004**2003 m. gruodžio 23 d.****dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurios verčiasi žemės ūkio produktų gamyba, perdirbimu ir prekyba**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 994/98 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims ⁽¹⁾, ypač į jo 1 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktį,

paskelbusi šio reglamento projektą ⁽²⁾,

pasikonsultavusi su Valstybės pagalbos patariamuoju komitetu,

kadangi:

- (1) Reglamentas (EB) Nr. 994/98 suteikia Komisijai teisę, remiantis Sutarties 87 straipsniu, paskelbti, kad, esant tam tikroms sąlygoms, pagalba mažosioms ir vidutinėms įmonėms neprieštarauja bendrajai rinkai ir apie ją Komisijos informuoti nebūtina, kaip numatyta Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje.
- (2) 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 70/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažosioms ir vidutinėms įmonėms ⁽³⁾ netaikomas veiklai, susijusiai su Sutarties I priede išvardytų produktų gamyba, perdirbimu arba prekyba.
- (3) Komisija daugelyje sprendimų yra taikiusi Sutarties 87 ir 88 straipsnius mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurios verčiasi žemės ūkio produktų gamyba, perdirbimu ir prekyba, ir taip pat neseniai yra išdėsčiusi savo nuostatą Bendrijos rekomendacijose dėl valstybės pagalbos žemės ūkio sektoriuje ⁽⁴⁾ (toliau – rekomendacijos dėl žemės ūkio). Atsižvelgiant į didelę Komisijos patirtį taikant tuos straipsnius mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurios verčiasi žemės ūkio produktų gamyba, perdirbimu ir prekyba, siekiant sustiprinti veiksmingą priežiūrą ir supaprastinti administravimą, nesusilpninant Komisijos monitoringo, reikėtų, kad Komisija pasinaudotų Reglamentu (EB)

Nr. 994/98 jai suteiktais įgaliojimais ir dėl mažųjų ir vidutinių įmonių, kurios verčiasi žemės ūkio produktų gamyba, perdirbimu ir prekyba, tiek, kiek Sutarties 89 straipsnis buvo paskelbtas taikytinu tokiems produktams. Dėl žemės ūkio sektoriaus ypatumų, reglamentas, taikomas tik šiame sektoriuje veikiančioms mažosioms ir vidutinėms įmonėms, yra pagrįstas.

- (4) Šis reglamentas nesuvaržo valstybių narių galimybes pranešti apie pagalbą mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurios verčiasi žemės ūkio produktų gamyba, perdirbimu ir prekyba. Komisija tokius pranešimus įvertins atsižvelgdama į šį reglamentą ir remdamasi rekomendacijomis dėl žemės ūkio. Šio reglamento įsigaliojimo dieną neišnagrinėti pranešimai visų pirma turėtų būti įvertinti atsižvelgiant į šį reglamentą ir, jeigu nėra tenkinamos jame nustatytos sąlygos, remiantis rekomendacijomis dėl žemės ūkio. Tikslinga nustatyti pereinamojo laikotarpio nuostatas dėl pagalbos, kuri buvo suteikta iki šio reglamento įsigaliojimo, ir apie kurią nebuvo pranešta, taip pažeidžiant Sutarties 88 straipsnio 3 dalies įpareigojimą.
- (5) Ateinančiais metais žemės ūkiui teks prisitaikyti prie naujos realybės ir tolesnės rinkos raidos, kainų politikos ir prekybos taisyklių, vartotojų poreikio ir pomėgių pokyčių bei Bendrijos plėtros. Šie pokyčiai paveiks ne tik žemės ūkio rinkas, bet ir vietinę kaimo vietovių ekonomiką apskritai. Kaimo plėtros politika turėtų siekti atstatyti ir sustiprinti kaimo vietovių konkurencingumą ir todėl prisidėti prie darbo vietų išlaikymo ir kūrimo šiose vietovėse.
- (6) Mažosios ir vidutinės įmonės yra pačios svarbiausios kuriant darbo vietas, be to, jos padeda užtikrinti socialinį stabilumą ir ekonomikos pažangą. Tačiau tokių įmonių plėtrą gali riboti rinkos netobulumai. Dažnai tokioms įmonėms sunku gauti kapitalo arba kreditų dėl to, kad kai kurios finansinės rinkos nėra linkusios rizikuoti, o įmonės gali pasiūlyti tik labai ribotas garantijas. Dėl ribotų išteklių įmonės dažnai negali gauti informacijos, svarbiausia apie naujas technologijas ir potencialias rinkas. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, pagalbos, kuriai pagal šį reglamentą taikoma išimtis, tikslas turėtų būti skatinti mažųjų ir vidutinių įmonių ekonominės veiklos plėtrą, jeigu tokia pagalba

⁽¹⁾ OL L 142, 1998 5 14, p. 1.

⁽²⁾ OL C 194, 2003 8 15, p. 2.

⁽³⁾ OL L 10, 2001 1 13, p. 33.

⁽⁴⁾ OL C 28, 2000 2 1, p. 2. (Pataisyta versija OL C 232, 2000 8 12, p. 19).

netrikdo prekybos sąlygų taip, kad pakenktų bendrajam interesui. Tokia plėtra turėtų būti skatinama ir remiama supaprastinant dabartines taisykles, kurios taikomos mažosioms ir vidutinėms įmonėms.

- (7) Bendrijoje žemės ūkio produktus dažniausia gamina, perdirba ir parduoda mažosios ir vidutinės įmonės.
- (8) 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1257/1999 dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai ir iš dalies pakeičiančiu bei panaikinančiu tam tikrus reglamentus ⁽¹⁾ jau buvo įvestos specialios valstybės pagalbos taisyklės tam tikroms kaimo plėtros priemonėms, kurioms teikiama valstybių narių parama be Bendrijos finansavimo.
- (9) Pagal šį reglamentą išimtis turėtų būti taikoma kiekvienai pagalbai, kuri atitinka visus šiuo reglamentu nustatytus reikalavimus, ir kiekvienai pagalbos schemai, jeigu pagal tokias schemas teikiama pagalba atitinka visus šiuo reglamentu nustatytus reikalavimus. Siekiant užtikrinti veiksmingą priežiūrą ir supaprastinti administravimą nesusilpninant Komisijos kontrolės, pagalbos schemas ir ne pagal schemą teikiama individuali pagalba turėtų daryti aiškią nuorodą į šį reglamentą.
- (10) Pagalba, suteikiama sąnaudoms, susijusioms su reklama, kaip apibrėžta Bendrijos rekomendacijose dėl valstybės pagalbos EB sutarties I priede išvardytų produktų ir tam tikrų į I priedą neįtrauktų produktų reklamai ⁽²⁾, neturėtų būti įtraukta į šio reglamento taikymo sritį ir jai turėtų būti taikomos tik minėtosios rekomendacijos.
- (11) Atsižvelgiant į poreikį sukurti tinkamą pusiausvyrą tarp kuo mažesnio konkurencijos iškraipymo sektoriuje, kuriam teikiama pagalba, ir šio reglamento tikslų, išimtis neturėtų būti taikoma individualioms subsidijoms, kurios viršija nustatytą maksimalią sumą, nepriklausomai nuo to, ar jos suteikiamos pagal pagalbos schemą, kuriai pagal šį reglamentą taikoma išimtis.
- (12) Pagal šį reglamentą išimtis neturėtų būti taikoma pagalbai eksportui arba pagalbai, kuri teikiama, jeigu vietoj importuotų produktų naudojami vietiniai produktai. Tokia pagalba gali prieštarauti Bendrijos tarptautiniams įsipareigojimams, prisiimtiems pagal Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) Susitarimą dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių bei PPO Susitarimą dėl žemės ūkio. Pagalba,

teikiama dalyvavimo mugėse sąnaudoms, mokymuisi arba konsultavimo paslaugoms dėl naujo arba esamo gaminio pristatymo naujoje rinkoje, paprastai neturėtų būti laikoma pagalba eksportui.

- (13) Norint pašalinti skirtumus, kurie gali sukelti konkurencijos iškraipymus, siekiant palengvinti įvairių Bendrijos ir nacionalinių iniciatyvų dėl mažųjų ir vidutinių įmonių koordinavimą, kartu siekiant administravimo aiškumo ir teisinio tikrumo, šiame reglamente naudojamas Reglamente (EB) Nr. 70/2001 pateiktas „mažųjų ir vidutinių įmonių“ apibrėžimas.
- (14) Remiantis nusistovėjusia Komisijos praktika ir siekiant užtikrinti, kad pagalba būtų proporcinga ir tikrai būtino dydžio, didžiausias pagalbos dydis paprastai turėtų būti išreikštas pagalbos intensyvumu, nustatytu tinkamų išlaidų grupei, o ne didžiausiomis pagalbos sumomis.
- (15) Norint nustatyti, ar pagalba neprieštarauja bendrajai rinkai pagal šį reglamentą, būtina atsižvelgti į pagalbos intensyvumą, ir tokiu būdu į pagalbos dydį, išreikštą subsidijos ekvivalentu. Apskaičiuojant dalimis teikiamos pagalbos subsidijos ekvivalentą, bei pagalbą, kuri teikiama kaip lengvatinė paskola, būtina remtis subsidijos teikimo momentu rinkoje galiojusiomis palūkanų normomis. Siekiant valstybės pagalbos teikimo taisyklių vienodumo, skaidrumo ir jų nesudėtingo taikymo, šiame reglamente rinkos palūkanų normomis turėtų būti laikomos orientacinės normos, su sąlyga, kad lengvatinė paskola yra užtikrinama pakankamomis garantijomis ir nesukelia nepagrįstai didelės rizikos. Orientacinės palūkanų normos yra tos, kurias reguliariai nustato Komisija remdamasi objektyviais kriterijais ir kurios yra skelbiamos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir internete.
- (16) Remiantis nusistovėjusia Komisijos praktika vertinant valstybės pagalbą žemės ūkio sektoriuje, nebūtina daryti skirtumo tarp mažųjų ir vidutinių įmonių. Tam tikroms pagalbos rūšims tikslinga nustatyti didžiausią pagalbos, kurią gali gauti pagalbos gavėjas, sumą.
- (17) Atsižvelgiant į Komisijos patirtį, didžiausia leistina pagalba turėtų būti tokio dydžio, kuris gali užtikrinti tinkamą pusiausvyrą tarp konkurencijos iškraipymo pagalbą gaudančiame sektoriuje sumažinimo ir tikslo padėti mažųjų ir vidutinių įmonių ekonominės veiklos plėtrai žemės ūkio sektoriuje. Siekiant suderinamumo su Bendrijos finansuojamomis paramos priemonėmis, pagalbos dydžiai turėtų būti suderinti su paramos dydžiais, nustatytais rekomendacijose dėl žemės ūkio ir Reglamente (EB) Nr. 1257/1999.

⁽¹⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 80.

⁽²⁾ OL C 252, 2001 9 12, p. 5.

- (18) Taip pat reikėtų nustatyti ir kitas sąlygas, kurias turėtų atitikti visos pagalbos schemos arba teikiama individuali pagalba, kurioms pagal šį reglamentą yra taikoma išimtis. Bendrovės, gaunančios pagalbą investicijoms, turėtų atitikti gyvybingumo kriterijus ir minimalius reikalavimus, numatytus Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 5 straipsnyje ir 26 straipsnio 1 dalyje. Reikėtų atsižvelgti į visus gamybos apribojimus arba Bendrijos paramos ribojimus pagal bendrą rinkos organizavimą. Atsižvelgiant į Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą, tokios pagalbos vienintelis poveikis neturėtų būti įprastų pagalbos gavėjo veiklos sąnaudų nuolatinis arba periodiškai mažėjimas, ir ji turėtų būti proporcinga kliūtims, kurias būtina nugalėti norint užtikrinti socialinę ekonominę naudą, kuri laikoma atitinkančia Bendrijos interesus. Vienašalės valstybės pagalbos priemonės, kuriomis tiesiog siekiama pagerinti finansinę gamintojų padėtį, tačiau kurios visiškai neprisideda prie sektoriaus plėtos, o ypač pagalba, kuri suteikiama remiantis tik kaina, kiekiu, gamybos vienetu arba gamybos priemonių vienetu, yra laikoma pagalba veiklai, kuri prieštarauja bendrajai rinkai. Be to, tikėtina, kad tokia pagalba kliudys bendro rinkos organizavimo mechanizms. Todėl tikslinga susiaurinti šio reglamento taikymo sritį ir taikyti ją tiksliai tam tikroms pagalbos rūšims.
- (19) Pagal šį reglamentą mažosioms ir vidutinėms įmonėms teikiama pagalba turėtų būti taikoma išimtis nepriklausomai nuo vietovės. Investicijos ir darbo vietų kūrimas gali skatinti mažesnio palankumo ir 1 tikslo Bendrijos regionų ekonominę plėtrą. Mažos ir vidutinės įmonės tokiuose regionuose kenčia ir dėl tai vietai būdingų struktūrinių sunkumų, taip pat sunkumų, kylančių dėl jų dydžio. Todėl mažesnio palankumo ir 1 tikslo regionuose mažosioms ir vidutinėms įmonėms turėtų būti nustatoma didesnė leistina pagalba.
- (20) Pagalba investicijoms, kuriai pagal šį reglamentą taikoma išimtis, neturėtų būti skiriama tik konkrečioms žemės ūkio produktams, siekiant išvengti galimų iškreipimų dėl tikslinės pagalbos investicijoms ir suteikti ūkininkams laisvės spręsti, į kuriuos produktus investuoti. Ši sąlyga neturėtų kliudyti valstybei narei į tokią pagalbą arba pagalbos schemas neįtraukti tam tikrų žemės ūkio produktų, visų pirma kai nėra įprastų pardavimo rinkų. Be to, šis reglamentas savaime neturėtų būti taikomas tam tikrų rūšių investicijoms. Pagalba investicijoms, skirta tam tikriems sektoriams, gali būti pagrįsta ir todėl jai gali būti taikoma išimtis, jeigu pagalba skiriama tik specialių taisyklių, susijusių su aplinkos apsauga ir gerinimu bei higienos sąlygų gyvulininkystės įmonėse arba ūkio gyvulių gerovės gerinimu, įgyvendinimo sąnaudoms. Investicijos į žemės ūkio produktų perdirbimą ir prekybą, kurios daromos ūkio lygiu, kurios nedidina produktyvumo ir kurių bendros tinkamos išlaidos yra mažesnės už Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 7 straipsniu nustatytą ribą, turėtų būti nagrinėjamos taikant taisykles, nustatytas investicijoms į žemės ūkio produktų gamybą. Ūkio investicijos į žemės ūkio produktų perdirbimą ir prekybą, kurios didina gamybos našumą ir (arba) kurių bendros tinkamos išlaidos viršija Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 7 straipsniu nustatytą ribą, turėtų būti nagrinėjamos taikant taisykles, nustatytas investicijoms į žemės ūkio produktų perdirbimą ir prekybą.
- (21) Jeigu pagalba suteikiama prisitaikymui prie naujų Bendrijos lygiu įvestų standartų, valstybės narės neturėtų pratešti prisitaikymo laikotarpio ūkininkams vėlindamos tokių taisyklių įgyvendinimą. Todėl reikėtų tiksliai nustatyti dieną, nuo kurios nauji teisės aktai negali būti laikomi naujais.
- (22) Paslaugas už subsidijuojamą tarifą ūkininkams dažnai siūlo bendrovės, kurių ūkininkas negali laisvai rinktis. Siekiant išvengti pagalbos skyrimo paslaugų tiekėjams, o ne ūkininkams, ir siekiant užtikrinti, kad ūkininkas geriausią paslaugą gautų už konkurencingą kainą, paprastai turėtų būti užtikrinama, kad šie paslaugų tiekėjai yra pasirenkami ir jiems atlygis mokamas vadovaujantis rinkos principais. Tačiau tam tikras paslaugas, ypač kontrolės, gali teikti tik vienas tiekėjas dėl paslaugos pobūdžio arba paslaugos tiekimo teisinio pagrindo.
- (23) Tam tikruose Tarybos reglamentuose dėl žemės ūkio numatyti specialūs leidimai valstybėms narėms mokėti pagalbą, dažnai kartu su arba papildomai prie Bendrijos finansavimo. Tačiau šios nuostatos dažniausiai nenumato išimties netaikyti Sutarties 88 straipsnyje numatytos pareigos informuoti, jeigu tokia pagalba atitinka Sutarties 87 straipsnio 1 dalies sąlygas. Kadangi tokiai pagalbai taikomos sąlygos yra aiškiai įvardytos šiuose reglamentuose ir (arba) yra pareiga apie tokias priemones pranešti Komisijai pagal specialias šių reglamentų nuostatas, nereikalingas papildomas ir atskiras pranešimas pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, kad Komisija galėtų įvertinti šias priemones. Siekiant teisinio aiškumo, šiame reglamente turėtų būti daroma nuoroda į šias nuostatas ir todėl neturėtų būti privaloma pranešti apie šias priemones remiantis Sutarties 88 straipsniu tiek, kiek iš anksto galima numatyti, kad tokia pagalba teikiama tik mažosioms ir vidutinėms įmonėms.

- (24) Siekiant užtikrinti, kad pagalba yra būtina ir skatina plėtoti tam tikras veiklas, pagal šį reglamentą neturėtų būti taikoma išimtis pagalbai, kuri skiriama veiklai, kurią pagalbos gavėjas jau vykdo rinkos sąlygomis vienas. Pagalba neturėtų būti teikiama atgaline data veiklai, kurią jau vykdo pagalbos gavėjas.
- (25) Pagal šį reglamentą neturėtų būti taikoma išimtis pagalbai, kaupiamai kartu su kita valstybės pagalba, įskaitant tą, kurią teikia nacionalinės, regioninės ar vietinės institucijos, su valstybės parama, teikiama vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 bendrosiomis nuostatomis, arba su Bendrijos pagalba toms pačioms tinkamoms išlaidoms, jeigu tokios kartu kaupiamos pagalbos dydis viršija šiame reglamente nustatytą ribą.
- (26) Norint užtikrinti skaidrumą ir veiksmingą monitoringą pagal Reglamento (EB) Nr. 994/98 3 straipsnį, reikėtų nustatyti standartinę formą, kuria valstybės narės pateiktų Komisijai sutrumpintą informaciją apie tai, ar, remiantis šiuo reglamentu, yra įgyvendinama pagalbos schema, arba ne pagal schemą teikiama individuali pagalba, kad ta informacija būtų paskelbta *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Dėl tų pačių priežasčių reikėtų nustatyti taisykles dėl duomenų registravimo, kurių valstybės narės turėtų laikytis rinkdamos informaciją apie pagalbą, kuriai buvo taikoma išimtis pagal šį reglamentą. Kad valstybės narės galėtų parengti metines ataskaitas, kurias jos turi teikti Komisijai, Komisija turėtų nustatyti joms konkrečius reikalavimus. Atsižvelgiant į plačias galimybes pasinaudoti būtinomis technologijomis, sutrumpinta informacija ir metinė ataskaita turėtų būti pateikiama kompiuterinėje laikmenoje.
- (27) Jeigu valstybė narė nevykdys šiuo reglamentu nustatytą atskaitomybės išpareigojimų, Komisija negalės atlikti savo priežiūros funkcijos, numatytos Sutarties 88 straipsnio 1 dalyje. Komisijai gali būti ypač sunku įvertinti, ar kaupiamasis pagalbos, kuriai pagal šį reglamentą taikoma išimtis, ekonominis poveikis gali neigiamai paveikti prekybos sąlygas tiek, kad tai prieštarautų bendrajam interesui. Poreikis įvertinti kaupiamąjį valstybės pagalbos poveikį yra itin didelis tada, kai tas pats pagalbos gavėjas gali gauti pagalbą iš kelių šaltinių, su kuo vis dažniau susiduriama žemės ūkio srityje. Todėl ypač svarbu, kad valstybė narė greitai perduotų atitinkamą informaciją iki pagalbos pagal šį reglamentą įgyvendinimo.
- (28) Atsižvelgiant į Komisijos patirtį šioje srityje, ypač į tai, kad dažnai reikia peržiūrėti valstybės pagalbos politiką, šio reglamento galiojimo laiką reikėtų apriboti. Jeigu, pasibaigus šio reglamento galiojimo laikui, jo taikymas nebus pratęstas, toms pagalbos schemoms, kurioms taikoma išimtis pagal šį reglamentą, šios išimties taikymas turėtų būti pratęstas dar šešiems mėnesiams,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

TAIKYMO SRITIS, SĄVOKŲ APIBRĖŽIMAI IR SĄLYGOS

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas pagalbai, teikiamai mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurios verčiasi žemės ūkio produktų gamyba, perdirbimu ir prekyba.
2. Šis reglamentas netaikomas:
 - a) pagalbai, suteiktai su reklama susijusioms sąnaudoms, kaip apibrėžta Komisijos rekomendacijose dėl valstybės pagalbos EB sutarties I priede išvardytų produktų ir tam tikrų į I priedą neįtrauktų produktų reklamai;
 - b) pagalbai, suteiktai I priede išvardytų žemės ūkio produktų perdirbimui į produktus, neįtrauktus į I priedą.
3. Šis reglamentas netaikomas pagalbai individualioms investicijoms, kurių reikalavimus atitinkančios išlaidos yra didesnės kaip 12,5 milijonų eurų, arba jeigu faktinė pagalbos suma yra didesnė kaip 6 milijonai eurų. Apie tokią pagalbą konkrečiai pranešama Komisijai, remiantis Sutarties 88 straipsnio 3 dalimi.
4. Nepažeidžiant 16 straipsnio a punkto, šis reglamentas netaikomas:
 - a) pagalbai veiklai, susijusiai su eksportu, konkrečiai, pagalbai, tiesiogiai teikiamai eksportuojamiems kiekiams, paskirstymo tinklo įsteigimui arba veiklai, ar kitoms einamosioms išlaidoms, susijusioms su eksporto veikla;
 - b) pagalbai, kuri priklauso nuo vietinių prekių naudojimo vietoj importuojamų.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame reglamente:

- 1) „pagalba“ – tai bet kokia priemonė, kuri atitinka Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus;
- 2) „žemės ūkio produktas“ – tai:
 - a) produktai, išvardyti Sutarties I priede, išskyrus žuvininkystės ir akvakultūros produktus, kuriems taikomas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 ⁽¹⁾;
 - b) produktai, klasifikuojami KN kodais 4502, 4503 ir 4504 (kamštienos produktai);

⁽¹⁾ OL L 17, 2000 1 21, p. 22.

- c) produktai, skirti imituoti arba pakeisti pieną ir pieno produktus, kaip nurodyta Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1898/87 ⁽¹⁾ 3 straipsnio 2 dalyje;
- 3) „žemės ūkio produkto perdirbimas“ – operacija su žemės ūkio produktu, kurią atlikus taip pat gaunamas žemės ūkio produktas;
- 4) „mažosios ir vidutinės įmonės“ (MVI) – įmonės, apibrėžtos Reglamento (EB) Nr. 70/2001 I priede;
- 5) „bendras pagalbos intensyvumas“ – tai pagalbos dydis procentais, skaičiuojant nuo projekto tinkamų išlaidų. Naudojami tokie skaičiai, kurie yra prieš tiesioginių mokesčių išskaitymą. Jeigu pagalba teikiama kitokia nei subsidijos forma, pagalba suma yra pagalbos subsidijos ekvivalentas. Jeigu pagalba išmokama dalimis, jos vertė yra diskontuojama suteikimo metu. Diskontuojant ir apskaičiuojant pagalbos, teikiamos kaip mažų palūkanų paskola, dydį naudojamos suteikimo metu galiojusios orientacinės palūkanų normos;
- 6) „kokybiškas produktas“ – tai produktas, atitinkantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 1783/2003, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 1257/1999 dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai ⁽²⁾, 24b straipsnio 2 arba 3 dalyje nurodytus kriterijus;
- 7) „nepalankios klimato sąlygos, kurios gali būti prilyginamos stichinėms nelaimėms“ – tai tokie gamtos reiškiniai kaip šalna, kruša, ledas, lietus arba sausra, kurios sunaikina 20 % įprastinės produkcijos mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse ir 30 % kitose vietovėse;
- 8) „mažiau palankios ūkininkauti vietovės“ – tai vietovės, valstybių narių nustatytos remiantis Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 17 straipsniu;
- 9) „1 tikslo regionai“ – reiškia regionus, nurodytus Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999 ⁽³⁾ 3 straipsnyje;
- 10) naujai įvesti būtiniausi aplinkosaugos, higienos ir gyvūnų gerovės standartai – tai:
- a) standartai, kurie ūkio subjektams tampa privalomi likus ne daugiau kaip dvejimėms metams iki investicijų pradžios, jeigu tokie standartai nenumato pereinamojo laikotarpio; arba
- b) standartus, kurie ūkio subjektams tampa privalomi atlikus investiciją, jeigu tokie standartai numato pereinamąjį laikotarpį;
- 11) „jaunieji ūkininkai“ – tai žemės ūkio produktų gamintojai, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 8 straipsnyje;
- 12) „gamintojų grupė“ – tai grupė, įkurta siekiant bendromis jėgomis, atsižvelgiant į bendro rinkos organizavimo tikslus, pritaikyti jos narių gamybą ir produkciją prie rinkos reikalavimų, visų pirma koncentruojant tiekimą;
- 13) „gamintojų asociacija“ – tai asociacija, kuri sudaryta iš pripažintų gamintojų grupių ir siekia tų pačių tikslų platesniu mastu;
- 14) „USE ir GSE tyrimų išlaidos“ – tai visos išlaidos, įskaitant tyrimų komplektų, mėginių ėmimo, vežimo, tyrimo, laikymo ir sunaikinimo išlaidas, būtinas tyrimams atlikti remiantis 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 999/2001, nustatančio tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles ⁽⁴⁾, X priedo C skyriumi.

3 straipsnis

Išimties taikymo sąlygos

1. Ne pagal schemą teikiama individuali pagalba, atitinkanti visas šiame reglamente numatytas sąlygas, neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir jai netaikomas reikalavimas informuoti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, jeigu buvo pateikta 19 straipsnio 1 dalyje numatyta sutrumpinta informacija ir joje yra aiški nuoroda į šį reglamentą, nurodant jo pavadinimą ir paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* duomenis.
2. Pagalbos schemos, atitinkančios visas šio reglamento sąlygas, neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir joms netaikomas Sutarties 88 straipsnio 3 dalies reikalavimas informuoti, jeigu:
 - a) visokia pagalba, kuri galėtų būti teikiama pagal tokią schemą, atitinka visas šiuo reglamentu numatytas sąlygas;
 - b) schemoje yra aiški nuoroda į šį reglamentą, nurodant jo pavadinimą ir paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* duomenis;
 - c) buvo pateikta 19 straipsnio 1 dalyje numatyta sutrumpinta informacija.
3. Pagalba, suteikta pagal šio straipsnio 2 dalyje minimas schemas, neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir jai netaikomas reikalavimas informuoti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, jeigu suteikta pagalba tiesiogiai tenkina visas šiuo reglamentu numatytas sąlygas.

⁽¹⁾ OL L 182, 1987 7 3, p. 36.

⁽²⁾ OL L 270, 2003 10 21, p. 70.

⁽³⁾ OL L 161, 1999 6 26, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 147, 2001 5 31, p. 1.

2 SKYRIUS

PAGALBOS KATEGORIJS

4 straipsnis

Investicijos į žemės ūkio valdas

1. Pagalba investicijoms į žemės ūkio valdas Bendrijoje žemės ūkio produktams gaminti, perdirbti ir parduoti neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir jai netaikomas reikalavimas informuoti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, jeigu ji atitinka sąlygas, išdėstytas 2–10 straipsnio dalyse.

2. Bendras pagalbos intensyvumas negali viršyti:

- a) 50 % remtinų investicijų mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse;
- b) 40 % remtinų investicijų kituose regionuose.

Jeigu investicijas atlieka jaunesni ūkininkai per penkerius metus nuo įsisteigimo, maksimalus pagalbos dydis padidinamas iki 60 % mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse ir 50 % kituose regionuose.

Jeigu dėl investicijų atsiranda papildomų sąnaudų, susijusių su aplinkos apsauga ir gerinimu bei higienos sąlygų gyvulininkystės įmonėse arba ūkio gyvulių gerovės gerinimu, pirmos pastraipos a ir b punktuose minimas didžiausias 50 % ir 40 % pagalbos dydis gali būti padidintas atitinkamai 25 ir 20 procentinių punktų. Šis padidinimas gali būti suteikiamas tik toms investicijoms, kurios viršija galiojančius minimalius Bendrijos reikalavimus, arba investicijoms, kurios atliekamos siekiant laikytis naujai įvestų būtiniausių standartų. Padidinimas turi būti taikomas tik būtinoms papildomoms tinkamoms sąnaudoms ir negali būti taikomas investicijoms, dėl kurių padidėja gamybos našumas.

3. Investicijomis turi būti siekiama vieno arba kelių toliau išvardytų tikslų:

- a) sumažinti gamybos sąnaudas;
- b) pagerinti ir perkelti į kitą vietą gamybą;
- c) pagerinti kokybę;
- d) išsaugoti ir pagerinti natūralią aplinką, higienos sąlygas ir gyvūnų gerovės standartus;
- e) skatinti ūkininkavimo veiklos rūšių įvairovę.

4. Prie tinkamų išlaidų gali būti priskiriama:

- a) nekilnojamojo turto statyba, įsigijimas ir gerinimas;
- b) naujų mašinų ir įrenginių pirkimas arba įsigijimas išperkamosios nuomos būdu, įskaitant kompiuterinę programinę įrangą iki turto rinkos vertės; kitos sąnaudos, susijusios su nuomos

sutartimi (mokesčiai, nuomotojo pelnas, palūkanų refinansavimo išlaidos, pridėtinės išlaidos, draudimo mokesčiai ir t. t.), nėra laikomos tinkamomis išlaidomis;

- c) bendrosios sąnaudos, pavyzdžiui, mokesčiai architektams, inžinieriams ir konsultantams, galimybių studijos, patentų ir licencijų įsigijimas, iki 12 % a ir b punktuose minimų išlaidų.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos b punkto, naudotų įrenginių pirkimas gali būti laikomas tinkamomis išlaidomis tinkamai pagrįstais atvejais, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

- a) įrenginių pardavėjas pateikia deklaraciją, kurioje nurodyta tiksli jos kilmė, ir patvirtina, kad įrangai nebuvo skirta nacionalinė ar Bendrijos parama;
- b) įrenginių pirkimas teikia tam tikro privalumo programai ar projektui arba yra būtinas dėl išskirtinių aplinkybių (pavyzdžiui, tuo metu nėra naujų įrenginių, o tai kelia pavojų tinkamam projekto vykdymui);
- c) mažinamos sąnaudos ir tuo būdu mažinama pagalbos suma, lyginant su tokios pačios naujų įrenginių pirkimo sąnaudomis, išlaikant gerą sąnaudų ir naudos santykį;
- d) įgyti naudoti įrenginiai turi turėti technines ir (arba) technologines charakteristikas, būtinas projekto reikalavimams.

5. Pagalba gali būti skiriama tik gyvybingoms žemės ūkio valdoms, kurios atitinka Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 5 straipsnyje nustatytus kriterijus.

Pagalba gali būti skiriama siekiant sudaryti pagalbos gavėjui galimybę pasiekti naujai įvestus būtiniausius aplinkosaugos, higienos ir gyvūnų gerovės standartus.

Atitikimo Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 5 straipsnyje nustatytiems kriterijams įvertinimą įmonės lygiu turi atlikti valstybės įstaiga arba nepriklausoma trečioji šalis, galinti atlikti tokį įvertinimą. Pagalbos schemos sukūrimo taisyklėse arba sprendime, kuriuo individuali pagalba skiriama ne pagal schemą, turi būti nurodyta, kaip atliekamas toks įvertinimas.

6. Turi būti pakankamai įrodymų, kad yra perspektyvinė įprasta atitinkamų produktų pardavimo rinka. Atitinkamu lygiu, kurį nustato valstybė narė, tam turi būti įvertinti atitinkami produktai, investicijų tipai ir esami bei numatomi našumai. Įprastos pardavimo rinkos įvertinimą turi atlikti valstybės įstaiga arba trečioji šalis, nepriklausoma nuo pagalbos gavėjo ir galinti atlikti tokį įvertinimą. Pagalbos schemos sukūrimo taisyklėse turi būti nurodyta, kaip atliekamas toks įvertinimas. Įvertinimas turi būti pagrįstas naujausiais duomenimis ir skelbiamas viešai.

7. Pagalba negali būti teikiama pažeidžiant draudimus arba apribojimus, nustatytus Tarybos reglamentuose, nustatančiuose bendrą rinkos organizavimą, net jeigu tokie draudimai arba apribojimai skirti tik Bendrijos paramai.

8. Pagalba negali būti skiriama konkretiems žemės ūkio produktams, nebent ji skiriama tik specialių taisyklių, susijusių su aplinkos apsauga ir gerinimu, higienos sąlygų gyvulininkystės įmonėse arba ūkio gyvulių gerovės gerinimu, įgyvendinimo sąnaudoms. Pagalba negali būti skiriama:

- a) investicijoms, kurios didina gamybos našumą, kai našumo padidėjimas ūkyje siekia daugiau kaip 20 %, gyvulininkystės produkciją matuojant gyvulių vienetais, o augalininkystės produkciją – dirbamu paviršiumi;
- b) gamybos teisių, gyvūnų, žemės, išskyrus skirtos statyboms, augalų pirkimui arba augalų sodinimui;
- c) paprastoms pakeitimo investicijoms.

9. Maksimali remtinų išlaidų suma neturėtų viršyti bendrų remtinų investicijų ribos, kurią valstybė narė nustato remdamasi Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 7 straipsniu. Pagalbos schemose turi būti nurodyta tokia riba.

10. Pagalba negali būti skiriama:

- a) produktų, kurie imituoja arba pakeičia pieną ir pieno produktus, gamybai ir prekybai;
- b) perdirbimo ir prekybos veiklai cukraus sektoriuje.

5 straipsnis

Tradicionių kraštovaizdžių ir pastatų apsauga

1. Pagalba tradicinių kraštovaizdžių ir pastatų apsaugai neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir jai netaikomas reikalavimas informuoti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, jeigu ji atitinka sąlygas, išdėstytas 2–3 straipsnio dalyse.

2. Pagalba gali būti suteikiama iki 100 % realių išlaidų, patirtų dėl investicijų arba kapitalinių darbų, skirtų neproduktyvių paveldo objektų, esančių žemės ūkio valdose, pavyzdžiui, archeologinių arba istorinių objektų, apsaugai. Prie šių išlaidų gali būti priskiriama pagrįsta kompensacija už darbą, kurį atliko pats ūkininkas arba jo darbininkai, bet negali būti didesnė kaip 10 000 eurų per metus.

3. Pagalba gali būti suteikiama iki 60 %, arba 75 % mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse, realių išlaidų, patirtų dėl investicijų arba kapitalinių darbų, skirtų produktyvių paveldo objektų, esančių žemės ūkio valdose, pavyzdžiui, ūkio pastatų, apsaugai, jeigu investicijos neskirtos ūkio gamybos našumui didinti.

Jeigu gamybos našumas didėja, 4 straipsnio 2 dalyje nustatyti pagalbos investicijoms dydžiai taikomi tinkamoms išlaidoms, atsiradusioms atliekant reikiamą darbą, kuriam naudojamos įprastos šiuolaikinės medžiagos. Papildoma pagalba gali būti skiriama iki 100 % išlaidų, siekiant padengti papildomas išlaidas, patirtas naudojant tradicines medžiagas, būtinas pastato paveldo savybėms išlaikyti.

6 straipsnis

Ūkio pastatų perkėlimas visuomenės intereso labui

1. Pagalba ūkio pastatų perkėlimui neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir jai netaikomas reikalavimas informuoti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, jeigu tai daroma visuomenės intereso labui ir atitinka sąlygas, išdėstytas 2, 3 ir 4 straipsnio dalyse.

Visuomenės interesus, pasitelktas pagalbos skyrimui pagal šį straipsnį pagrįsti, nurodomas atitinkamose valstybės narės nuostatose.

2. Pagalba gali būti suteikta iki 100 % realių išlaidų, patirtų tada, kai perkėlimas visuomenės intereso labui tėra esamų įrengimų išardymas, perkėlimas ir surinkimas iš naujo.

3. Jeigu dėl perkėlimo visuomenės intereso labui ūkininkas gauna šiuolaikiškesnius įrengimus, ūkininkas turi padengti ne mažiau kaip 60 %, arba 50 % mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse, atitinkamų įrengimų vertės padidėjimo po perkėlimo. Jeigu pagalbos gavėjas – jaunas ūkininkas, jis turi padengti ne mažiau kaip atitinkamai 55 % arba 45 % išlaidų.

4. Jeigu dėl perkėlimo visuomenės intereso labui padidėja gamybos našumas, pagalbos gavėjas turi padengti ne mažiau kaip 60 %, arba 50 % mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse, išlaidų, susijusių su šiuo padidėjimu. Jeigu pagalbos gavėjas – jaunas ūkininkas, jis turi padengti ne mažiau kaip atitinkamai 55 % arba 45 % išlaidų.

7 straipsnis

Investicijos į perdirbimą ir prekybą

1. Pagalba investicijoms į žemės ūkio produktų perdirbimą ir prekybą neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir jai netaikomas reikalavimas informuoti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, jeigu ji atitinka sąlygas, išdėstytas 2–7 straipsnio dalyse.

2. Bendras pagalbos intensyvumas negali viršyti:

- a) 50 % remtinų investicijų 1 tikslo regionuose;
- b) 40 % remtinų investicijų kituose regionuose.

3. Prie reikalavimus atitinkančių išlaidų gali būti priskiriama:

- a) nekilnojamojo turto statyba, įsigijimas ir gerinimas;
- b) naujų mašinų ir įrenginių pirkimas arba įsigijimas išperkamosios nuomos būdu, įskaitant kompiuterinę programinę įrangą iki turto rinkos vertės; kitos sąnaudos, susijusios su nuomos sutartimi (mokesčiai, nuomotojo pelnas, palūkanų refinansavimo išlaidos, pridėtinės išlaidos, draudimo mokesčiai ir t. t.), nėra laikomos tinkamomis išlaidomis;
- c) bendrosios sąnaudos, pavyzdžiui, mokesčiai architektams, inžinieriams ir konsultantams, galimybių studijos, patentų ir licencijų įsigijimas, iki 12 % a ir b punktuose minimų išlaidų.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos b punkto, naudotų įrenginių pirkimas gali būti laikomas tinkamomis išlaidomis tinkamai pagrįstais atvejais, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

- a) įrenginių pardavėjas pateikia deklaraciją, kurioje nurodyta tiksli jų kilmė, ir patvirtina, kad įrangai nebuvo skirta nacionalinė ar Bendrijos parama;
- b) įrenginių pirkimas teikia tam tikro privalumo programai ar projektui arba yra būtinas dėl išskirtinių aplinkybių (pavyzdžiui, tuo metu nėra naujų įrenginių, o tai kelia pavojų tinkamam projekto vykdymui);
- c) mažinamos sąnaudos ir tuo būdu mažinama pagalbos suma, lyginant su tokių pačių naujų įrenginių pirkimo sąnaudomis, išlaikant gerą sąnaudų ir naudos santykį;
- d) įgyti naudoti įrenginiai turi turėti technines ir (arba) technologines charakteristikas, būtinas projekto reikalavimams.

4. Pagalba gali būti skiriama tik įmonėms, kurių atveju galima parodyti, kad jos atitinka Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 26 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus.

Pagalba gali būti skiriama siekiant sudaryti pagalbos gavėjui galimybę pasiekti naujai įvestus būtinausius aplinkosaugos, higienos ir gyvūnų gerovės standartus.

Atitikimo Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 26 straipsnio 1 dalyje nustatytiems kriterijams įvertinimą įmonės lygiu turi atlikti valstybės įstaiga arba nepriklausoma trečioji šalis, galinti atlikti tokį įvertinimą. Pagalbos schemos sukūrimo taisyklėse turi būti nurodyta, kaip atliekamas toks įvertinimas.

5. Turi būti pakankamai įrodymų, kad yra perspektyvinės įprastos atitinkamų produktų prekybos vietos. Atitinkamu lygiu, kurį

nustato valstybė narė, tam turi būti įvertinti atitinkami produktai, investicijų tipai ir esami bei numatomi našumai. Įprastų prekybos vietų įvertinimą turi atlikti valstybės įstaiga arba trečioji šalis, nepriklausoma nuo pagalbos gavėjo ir galinti atlikti tokį įvertinimą. Pagalbos schemos sukūrimo taisyklėse turi būti nurodyta, kaip atliekamas toks įvertinimas. Įvertinimas turi būti pagrįstas naujausiais duomenimis ir skelbiamas viešai.

6. Pagalba negali būti teikiama pažeidžiant draudimus arba ribojimus, nustatytus Tarybos reglamentuose, nustatančiuose bendrą rinkos organizavimą, net jeigu tokie draudimai arba ribojimai skirti tik Bendrijos paramai.

7. Pagalba negali būti skiriama konkretiems žemės ūkio produktams. Ji negali būti skiriama:

- a) produktų, kurie imituoja arba pakeičia pieną ir pieno produktus, gamybai ir prekybai;
- b) perdirbimo ir pardavimo veiklai cukraus sektoriuje.

8 straipsnis

Pagalba jaunųjų ūkininkų įsikūrimui

Pagalba jaunųjų ūkininkų įsikūrimui neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir jai netaikomas reikalavimas informuoti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, jeigu ji atitinka šias sąlygas:

- a) turi būti tenkinami Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 7 ir 8 straipsniuose nustatyti kriterijai;
- b) bendra parama, suteikta pagal Reglamentą (EB) Nr. 1257/1999 ir kaip valstybės pagalba remiantis šiuo straipsniu, neturi viršyti maksimalių ribų, nustatytų minėto reglamento 8 straipsnio 2 dalyje.

9 straipsnis

Pagalba ankstyvo išėjimo į pensiją atveju

Pagalba ankstyvam ūkininkų išėjimui į pensiją neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir jai netaikomas reikalavimas informuoti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, jeigu ji atitinka šias sąlygas:

- a) turi būti tenkinami Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 10, 11 ir 12 straipsniuose nustatyti kriterijai;
- b) komercinė ūkininkavimo veikla turi būti nutraukiama visam laikui ir galutinai.

10 straipsnis

Pagalba gamintojų grupėms

1. Pradinė pagalba gamintojų grupėms arba gamintojų asociacijoms sudaryti neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir jai netaikomas reikalavimas informuoti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, jeigu ji atitinka sąlygas, išdėstytas 2–9 straipsnio dalyse.

2. 1 straipsnio dalyje minima pagalba gali būti skiriama toliau nurodytoms grupėms, jeigu pagal atitinkamos valstybės narės teisės aktus joms gali būti skiriama finansinė pagalba:

- a) gamintojų grupėms arba gamintojų asociacijoms, dalyvaujančioms žemės ūkio produktų gamyboje; ir (arba)
- b) gamintojų asociacijoms, atsakingoms už kilmės nuorodų arba kokybės žymų naudojimo pagal Bendrijos teisę priežiūrą.

Gamintojų grupės arba asociacijos vidaus taisyklėse turėtų būti numatytas jų narių išsipareigojimas produkciją pardavinėti laikantis grupės arba asociacijos parengtų tiekimo ir pateikimo į rinką taisyklių.

Taisyklėse gali būti numatyta galimybė gamintojui dalį produkcijos parduoti tiesiogiai. Turi būti reikalaujama, kad į grupę arba asociaciją įstoję gamintojai jos nariais būtų ne mažiau kaip trejus metus, o apie išstojimą praneštų likus ne mažiau kaip vieneriems metams. Be to, jos turi parengti bendrąsias gamybos taisykles, ypač skirtas produktų kokybei arba ekologinių metodų taikymui, bendrąsias prekių pateikimo į rinką taisykles ir taisykles dėl produktų informacijos, ypatingą dėmesį skiriant derliaus nuėmimui ir prieinamumui. Tačiau gamintojai turi išlikti atsakingi už savo valdų valdymą. Gamintojų grupėje arba asociacijoje sudarytos sutartys turi visiškai atitikti visas reikiamas konkurencijos įstatymų nuostatas, ypač Sutarties 81 ir 82 straipsnius.

3. Prie tinkamų išlaidų gali būti priskiriama tinkamų patalpų nuoma, biuro įrangos įsigijimas, įskaitant kompiuterinę techniką ir programinę įrangą, išlaidos administracijos darbuotojams, pridėtinės išlaidos, mokesčiai už teisinę ir administracinę paslaugą. Jeigu patalpos perkamos, tinkamos išlaidos patalpoms nevirsia nuomos išlaidų pagal rinkos įkainius.

4. Pagalba turi būti laikina ir mažėjanti bei negali viršyti 100 % tinkamų sąnaudų, patirtų per pirmuosius metus. Kiekvienais veiklos metais pagalbos dydis turi būti sumažinamas ne mažiau kaip 20 procentinių punktų, kad penktaisiais metais pagalbos dydis sudarytų ne daugiau kaip 20 % faktinių reikalavimus tenkinančių išlaidų, padarytų tais metais.

5. Pagalba neturi būti mokama už išlaidas, patirtas po penktųjų metų, arba mokama po septintųjų metų nuo gamintojų organizacijos pripažinimo. Tai neriboja galimybės skirti pagalbą reikavimus tenkinančioms išlaidoms, atsirandančioms tik dėl kasmetinės pagalbos gavėjų apyvartos padidėjimo ne mažiau kaip 30 %, jeigu tai vyksta dėl naujų narių priėmimo ir (arba) naujų produktų įtraukimo.

6. Pagalba neturi būti skiriama tokioms gamybos organizacijoms, kaip bendrovės arba kooperatyvai, kurių tikslas – valdyti vieną arba kelias žemės ūkio valdas ir kurie dėl to iš tiesų yra pavieniai gamintojai.

7. Pagalba negali būti skiriama kitoms žemės ūkio asociacijoms, kurios narių valdose funkcijas atlieka žemės ūkio gamybos lygiu, pavyzdžiui, abipusio palaikymo, paramos ūkiams ir ūkių vadybos tarnyboms, tačiau nedalyvauja bendrai pritaikant pasiūlą prie rinkos.

8. Bendras pagal šį straipsnį gamintojų grupei arba asociacijai suteikiamos pagalbos dydis negali viršyti 100 000 eurų.

9. Pagalba negali būti skiriama gamintojų grupėms arba asociacijoms, kurių tikslai nesuderinami su Tarybos reglamentu, nustatančiu bendrą rinkos organizavimą.

11 straipsnis

Pagalba draudimo įmokų mokėjimui

1. Pagalba ūmonių, dalyvaujančių pirminėje žemės ūkio produktų gamyboje, draudimo įmokoms neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir jai netaikomas reikalavimas informuoti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, jeigu ji atitinka sąlygas, išdėstytas 2, 3 ir 4 straipsnio dalyse.

2. Bendras pagalbos intensyvumas negali viršyti:

- a) 80 % draudimo įmokų sumos, jeigu draudimo liudijime nurodyta, kad draudžiama tik nuo nuostolių, kuriuos sukelia nepalankios klimato sąlygos, kurios gali būti prilyginamos stichinėms nelaimėms;
- b) 50 % draudimo įmokų sumos, jeigu draudimo liudijime nurodyta, kad draudžiama tik nuo nuostolių, minimų a punkte ir papildomai nuo:
 - i) kitų klimato sąlygų padarytų nuostolių; ir (arba)
 - ii) gyvūnų arba augalų ligų padarytų nuostolių.

Nuostoliai, padaryti dėl nepalankių klimato sąlygų, kurios gali būti prilyginamos stichinėms nelaimėms, turi būti nustatomi pagal bendrą atitinkamų kultūrų produkciją atitinkamais metais, lyginant su bendra metine produkcija įprastiniais metais. Bendra produkcija turi būti apskaičiuojama pagal vidutinę bendrą produkciją per paskutiniuosius trejus metus, išskyrus tuos metus, kada buvo mokama kompensacija dėl kitų nepalankių oro sąlygų. Jeigu padaryta žalos gamybos priemonėms, o pasekmės jaučiamos keletą metų, pirmojo derliaus po nepalankaus įvykio tikrųjų nuostolių, lyginant su įprastiniais metais, dalis procentais, nustatoma taikant šioje pastraipoje nurodytus principus, turi viršyti 10 %, o tikrųjų nuostolių dalis procentais, padauginta iš metų, kuriais buvo produkcijos nuostolių, skaičiaus, turi viršyti 20 % mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse ir 30 % kitose vietovėse.

3. Pagalba turi būti skiriama draudimo įmokų sumoms, kurios apima draudimą nuo nuostolių, padarytų nepalankių klimato sąlygų, kurios gali būti prilyginamos stichinėms nelaimėms.

4. Pagalba neturi tapti kliūtimi draudimo paslaugų vidaus rinkai funkcionuoti. Pagalba neturi būti skiriama tik draudimui, kurį teikia viena draudimo bendrovė arba bendrovių grupė, arba skiriama tik su sąlyga, kad draudimo sutartis turi būti pasirašyta su toje valstybėje narėje įsteigta bendrove.

12 straipsnis

Pagalba žemės perskirstymui

1. Pagalba įmonėms, kurios verčiasi žemės ūkio produktų gamyba, neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir jai netaikomas reikalavimas informuoti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, jeigu ji suteikiama tik žemės perskirstymo teisinėms ir administracinėms išlaidoms, įskaitant topografinių matavimų išlaidas, iki 100 % faktiškai patirtų išlaidų.

2. 1 straipsnio dalis netaikoma pagalbai investicijoms, įskaitant pagalbą žemei pirkti.

13 straipsnis

Pagalba kokybiškų žemės ūkio produktų gamybai ir prekybai skatinti

1. Pagalba kokybiškų žemės ūkio produktų gamybai ir prekybai skatinti neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir jai netaikomas reikalavimas informuoti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, jeigu ji suteikiama tinkamoms sąnaudoms, išvardytoms 2 straipsnio dalyje, ir atitinka sąlygas, išdėstytas 3–7 straipsnio dalyse.

2. Pagalba gali būti skiriama toliau išvardytos veiklos sąnaudoms padengti, kiek tai susiję su kokybiškų žemės ūkio produktų plėtojimu:

- a) iki 100 % rinkos tyrimų veiklos, produkto koncepcijos ir dizaino sąnaudų, įskaitant pagalbą, suteiktą rengiant paraiškas pripažinti kilmės nuorodas arba specifinių savybių sertifikatus, remiantis atitinkamais Bendrijos reglamentais;
- b) iki 100 % kokybės užtikrinimo sistemų, tokių kaip ISO 9000 arba 14000 serijos, rizikos veiksnių analize ir svarbiaisiais valdymo taškais (RVASVT) pagrįstų sistemų, sieties sistemų, autentiškumo laikymosi užtikrinimo ir prekybos normų arba aplinkosaugos audito sistemų įvedimo sąnaudų;
- c) iki 100 % darbuotojų mokymo taikyti b punkte minimas schemas ir sistemas sąnaudų;
- d) iki 100 % mokesčių, kuriuos ima pripažintos sertifikavimo įstaigos už pradinį kokybės užtikrinimo ir panašių sistemų sertifikavimą, sąnaudų;
- e) iki 100 % privalomų kontrolės priemonių, kurių pagal atitinkamus Bendrijos arba nacionalinės teisės aktus imasi kompetentingos institucijos arba kurios taikomos jų vardu, sąnaudų, jeigu pagal Bendrijos teisės aktus nereikalaujama, kad įmonės pačios padengtų tokias sąnaudas;
- f) laikina ir mažėjanti pagalba kontrolės priemonių, kurių buvo imtasi per pirmus šešerius metus nuo kontrolės sistemos, kuria siekiama užtikrinti kilmės nuorodų autentiškumą, arba specifinių savybių sertifikato įvedimo, remiantis Tarybos reglamentais (EEB) Nr. 2081/92 ⁽¹⁾ ir (EEB) Nr. 2082/92 ⁽²⁾, sąnaudoms; pagalba turi būti mažinama ne mažiau kaip 10 procentinių punktų per metus;
- g) iki 100 % faktinių sąnaudų, patirtų kontroliuojant ekologinės gamybos metodus, remiantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2092/91 ⁽³⁾ bendrosiomis nuostatomis.

3. Pagalba turi būti teikiama kontrolei, kurią atlieka trečiosios šalys, pavyzdžiui, kompetentingos reguliavimo institucijos, jų vardu veikiančios įstaigos arba nepriklausomos organizacijos, atsakingos už kilmės nuorodų naudojimo, ekologinio ženklavimo arba kokybės ženklinimo kontrolę ir priežiūrą, jeigu tokios nuorodos ir ženklinimas atitinka Bendrijos teisės aktus.

4. Pagalba negali būti teikiama kontrolės, kurią atlieka pats ūkininkas arba gamintojas, sąnaudoms arba jeigu Bendrijos teisės aktuose numatyta, kad kontrolės sąnaudas turi padengti gamintojai, nenurodant faktinio mokesčių dydžio.

⁽¹⁾ OL L 208, 1992 7 24, p. 1.

⁽²⁾ OL L 208, 1992 7 24, p. 9.

⁽³⁾ OL L 198, 1991 7 22, p. 1.

5. Bendras valstybės paramos, suteiktos pagal 2 straipsnio dalį, dydis neturi viršyti 100 000 eurų pagalbos gavėjui per trejų metų laikotarpį. Apskaičiuojant pagalbos dydį, pagalbos gavėju laikomas asmuo, kuris gauna minėtoje pastraipoje išvardytas paslaugas.

6. Pagalba turi būti prieinama visiems, kurie atitinkamoje srityje atitinka reikalavimus, remiantis objektyviai nustatytais sąlygomis. Jeigu 2 straipsnio dalyje išvardytas paslaugas teikia gamintojų grupės arba kitos žemės ūkio apipusės paramos organizacijos, narystė šiose grupėse arba organizacijose neturi būti sąlyga, norint pasinaudoti paslauga. Bet kuris minėtai grupei arba organizacijai nepriklausančių narių indėlis į jos administracines išlaidas gali būti tik proporcingas paslaugos teikimo sąnaudoms.

7. Jeigu paslaugos gavėjas negali laisvai pasirinkti 2 straipsnio dalyje nurodytos paslaugos tiekėjo, išskyrus tuos atvejus, kai dėl paslaugos pobūdžio arba paslaugos tiekimo teisinio pagrindo yra galimas tik vienas jos tiekėjas, toks tiekėjas turi būti pasirenkamas ir jam atlygis mokamas taikant rinkos principus, nediskriminuojant, ir, jei būtina, taikant konkurso procedūras, kurios atitinka Bendrijos teisę, ir bet kuriuo atveju naudojant tiek reklamos, kiek jos pakanka sukurti konkurenciją paslaugų rinkoje ir taikyti nešališkas pirkimo taisykles.

14 straipsnis

Techninės paramos teikimas žemės ūkio sektoriuje

1. Pagalba neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir jai netaikomas reikalavimas informuoti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, jeigu ji suteikiama tinkamoms techninės paramos veiklos, išvardytos 2 straipsnio dalyje, sąnaudoms ir atitinka sąlygas, išdėstytas 3, 4 ir 5 straipsnio dalyse.

2. Pagalba gali būti suteikiama šioms tinkamoms sąnaudoms padengti:

a) lavinant ir mokant ūkininkus ir ūkio darbininkus:

- i) mokymo programos organizavimo išlaidoms;
- ii) dalyvių kelionės ir gyvenimo išlaidoms;
- iii) pakeitimo paslaugų teikimo, jeigu nėra ūkininko arba ūkio darbininko, sąnaudoms;

b) teikiant pavadavimo ūkyje paslaugas: ūkininko, jo partnerio arba ūkio darbininko pakeitimo ligos arba atostogų atveju faktinėms sąnaudoms;

c) teikiant konsultacines paslaugas: atlygiui už paslaugas, kurios nelaikomos nuolatine arba periodine veikla, nėra susijusios su įprastomis įmonės veiklos išlaidomis, pavyzdžiui, įprastinė

konsultavimo mokesčių klausimais paslaugos, reguliarios juridinės paslaugos arba reklama;

d) organizuojant konkursus, parodas ir mugės bei dalyvaujant jose:

- i) dalyvio mokesčiams;
- ii) kelionės išlaidoms;
- iii) publikavimo išlaidoms;
- iv) parodos ploto nuomos mokesčiui.

3. Bendras valstybės paramos, suteiktos pagal 2 straipsnio dalį, dydis neturi viršyti 100 000 eurų pagalbos gavėjui per trejų metų laikotarpį, arba 50 % tinkamų išlaidų, priklausomai nuo to, kuri suma didesnė. Apskaičiuojant pagalbos dydį, pagalbos gavėju laikomas asmuo, kuris gauna techninę paramą.

4. Pagalba turi būti prieinama visiems, kurie atitinkamoje srityje atitinka reikalavimus, remiantis objektyviai nustatytais sąlygomis. Jeigu techninę paramą teikia gamintojų grupės arba kitos žemės ūkio apipusės paramos organizacijos, narystė šiose grupėse arba organizacijose neturi būti sąlyga, norint pasinaudoti paslauga. Bet kuris minėtai grupei arba organizacijai nepriklausančių narių indėlis į jos administracines išlaidas gali būti tik proporcingas paslaugos teikimo sąnaudoms.

5. Jeigu paslaugos gavėjas negali laisvai pasirinkti techninės paramos tiekėjo, jis turi būti pasirenkamas ir jam atlygis mokamas taikant rinkos principus, nediskriminuojant, ir, jei būtina, taikant konkurso procedūras, kurios atitinka Bendrijos teisę, ir bet kuriuo atveju naudojant tiek reklamos, kiek jos pakanka sukurti konkurenciją paslaugų rinkoje ir taikyti nešališkas pirkimo taisykles.

15 straipsnis

Parama gyvulininkystės sektoriui

Toliau nurodyta pagalba įmonėms, veikiančioms gyvulininkystės sektoriuje, neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir jai netaikomas reikalavimas informuoti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį:

a) iki 100 % dydžio pagalba padengti administracinėms išlaidoms, tiesiogiai susijusioms su gyvulių kilmės knygų parengimu ir tvarkymu;

b) iki 70 % dydžio pagalba trečiųjų šalių arba jų vardu atliktų tyrimų, siekiant nustatyti gyvulių genetinę kokybę arba produktyvumą, išskyrus kontrolės, kurią atlieka gyvulių savininkas, ir įprastos pieno kokybės kontrolės išlaidoms;

- c) iki 40 % dydžio pagalba tinkamoms investicijoms į gyvulių reprodukcijos centrus ir naujoviškų veislininkystės metodų arba būdų įvedimo ūkio lygiu išlaidoms, išvardytoms 4 straipsnyje, išskyrus išlaidas, susijusias su dirbtinio apseklavimo įvedimu arba atlikimu;
- d) iki 100 % pagalba USE tyrimų išlaidoms.

Tačiau atliekant privalomus GSE tyrimus galvijams, kurie skerdžiami maistui, bendra tiesioginė ir netiesioginė parama, įskaitant Bendrijos mokėjimus, negali būti didesnė kaip 40 eurų už vieną tyrimą. Ši suma lygi bendroms tyrimo išlaidoms, kurias sudaro: tyrimo komplektas, mėginio ėmimas, vežimas, tyrimas, laikymas ir sunaikinimas. Įsipareigojimas atlikti tyrimus gali būti grindžiamas Bendrijos arba nacionalinės teisės aktais.

Valstybinė pagalba USE tyrimų išlaidoms turi būti mokama ūkio subjektui, jeigu reikia imti mėginius tyrimui. Tačiau siekiant palengvinti tokios valstybės pagalbos administravimą, pagalba gali būti mokama laboratorijoms, jeigu visa valstybės pagalbos suma perduodama ūkio subjektui. Ūkio subjekto tiesiogiai arba netiesiogiai gauta valstybės parama, jeigu buvo imti mėginiai tyrimams, turi atspindėti atitinkamai mažesnėmis šio ūkio subjekto nustatytais kainomis.

16 straipsnis

Tam tikruose Tarybos reglamentuose numatyta pagalba

Toliau nurodyta pagalba mažosioms ir vidutinėms įmonėms neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir jai netaikomas reikalavimas informuoti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį:

- a) valstybės narės įnašas, atitinkantis visas 1999 m. gruodžio 14 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 2702/1999 dėl priemonių teikti informaciją apie žemės ūkio produktus ir skatinti prekybą jais trečiojoje šalyje ⁽¹⁾, ypač jo 9 straipsnio 3 dalyje, nustatytas sąlygas;
- b) valstybės narės įnašas, atitinkantis visas 2000 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 2826/2000 dėl žemės ūkio produktams skirtų informavimo ir skatinimo veiksmų vidaus rinkoje ⁽²⁾, ypač jo 9 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse, nustatytas sąlygas;
- c) valstybių narių suteikta pagalba, atitinkanti visas 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 999/2001, nustatančiame tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles ⁽³⁾, ypač jo 13 straipsnio 4 dalyje, nustatytas sąlygas;

- d) valstybių narių suteikta pagalba, atitinkanti visas 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1255/1999 dėl bendro pieno ir pieno produktų rinkos organizavimo ⁽⁴⁾, ypač jo 14 straipsnio 2 dalyje, nustatytas sąlygas;
- e) valstybių narių suteikta pagalba, atitinkanti visas 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1254/1999 dėl bendro galvijienos rinkos organizavimo ⁽⁵⁾, ypač jo 6 straipsnio 5 dalyje ir 14 straipsnyje, nustatytas sąlygas;
- f) valstybių narių pagalba, suteikta remiantis 2000 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2777/2000, patvirtinančio išskirtines paramos galvijienos rinkai priemones ⁽⁶⁾, 3 ir 4 straipsniais;
- g) valstybių narių pagalba, suteikta remiantis 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1251/1999 dėl tam tikrų lauko kultūrų augintojų paramos sistemos sukūrimo ⁽⁷⁾ 6 straipsnio 3 dalies antra pastraipa;
- h) valstybių narių pagalba, suteikta remiantis 1996 m. spalio 28 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2200/96 dėl vaisių ir daržovių rinkos bendro organizavimo ⁽⁸⁾ 15 straipsnio 6 dalimi.

3 SKYRIUS

BENDROSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

17 straipsnis

Veiksmai iki pagalbos suteikimo

1. Norint, kad remiantis šiuo reglamentu būtų taikoma išimtis, pagalba pagal pagalbos schemą teikiama tik tokiai veiklai, kurios buvo imtasi, arba paslaugoms, kurios buvo suteiktos, po to, kai pagalbos schema buvo sukurta ir viešai paskelbta pagal šio reglamento nuostatas.

Jeigu pagalbos schema automatiškai sukuria teisę gauti pagalbą ir nereikalingi jokie papildomi veiksmai administraciniu lygiu, pati pagalba gali būti suteikta tik po to, kai pagalbos schema yra sukurta ir viešai paskelbta pagal šio reglamento nuostatas.

Jeigu pagal pagalbos schemą atitinkamai kompetentingai institucijai reikia pateikti paraišką, pati pagalba gali būti suteikta tik po to, kai įvykdomos šios sąlygos:

- a) pagalbos schema turėjo būti sukurta ir viešai paskelbta pagal šio reglamento nuostatas;
- b) paraiška pagalbai turėjo būti tinkamai pateikta atitinkamai kompetentingai institucijai;

⁽¹⁾ OL L 327, 1999 12 21, p. 7.

⁽²⁾ OL L 328, 2000 12 23, p. 2.

⁽³⁾ OL L 147, 2001 5 31, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 48.

⁽⁵⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 21.

⁽⁶⁾ OL L 321, 2000 12 19, p. 47.

⁽⁷⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 1.

⁽⁸⁾ OL L 297, 1996 11 21, p. 1.

- c) paraišką turėjo priimti atitinkama kompetentinga institucija tokiu būdu, kuris ją įpareigoja skirti pagalbą, aiškiai nurodant suteikiamos pagalbos dydį arba tai, kaip šis dydis bus apskaičiuotas; kompetentinga institucija paraišką gali priimti tik tada, jeigu yra pagalbos biudžetas arba pagalbos schema dar nėra išnaudota.

2. Norint, kad remiantis šiuo reglamentu būtų taikoma išimtis, individuali pagalba ne pagal kurią nors pagalbos schemą suteikiama tik tokiai veiklai, kurios buvo imtasi, arba paslaugoms, kurios buvo suteiktos, po to, kai buvo patenkinti 1 straipsnio dalies trečios pastraipos b ir c punktuose nurodyti kriterijai.

18 straipsnis

Kumuliacija

1. Didžiausi pagalbos dydžiai, nustatyti 4–15 straipsniuose, yra taikomi nepriklausomai nuo to, ar parama pagalbą gaunančiam projektui ar veiklai yra finansuojama vien tik valstybės narės ištekliais ar ji yra iš dalies finansuojama Bendrijos.

2. Pagalba, kuriai pagal šį reglamentą taikoma išimtis, negali būti kumuliuojama su bet kuria kita valstybės pagalba pagal Sutarties 87 straipsnio 1 dalį, valstybių narių arba Bendrijos finansine parama, kuriai taikoma Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 51 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, toms pačioms išlaidoms, jeigu dėl tokios kumuliacijos pagalbos intensyvumas viršytų šiuo reglamentu nustatytą didžiausią pagalbą.

3. Jeigu valstybė narė įmonei suteikia pagalbą, kuriai taikomas šio reglamento 8, 10, 13 arba 14 straipsnis, ji praneša įmonei, kad tokia pagalba suteikiama pagal atitinkamą šio reglamento straipsnį. Valstybė narė iš šios įmonės gauna visą informaciją apie kitą panašią gautą pagalbą. Skiriant pagalbą pagal 13 ir 14 straipsnius, suteikiama informacija apie panašią pagalbą, gautą per paskutiniuosius trejus metus.

Valstybė narė naują pagalbą gali suteikti tik patikrinusi, ar ji nepažeidina bendro pagal bet kurį iš šių straipsnių suteiktos pagalbos, viršijančios bendrą gautos pagalbos dydį per atitinkamą laikotarpį, dydžio, kuris bus didesnis už atitinkamame straipsnyje nustatytą didžiausią pagalbos dydį.

19 straipsnis

Skaidrumas ir monitoringas

1. Likus ne mažiau kaip 10 darbo dienų iki pagalbos schemos įsigaliojimo arba individualios, ne pagal schemą teikiamos pagalbos, kuriai buvo taikoma išimtis pagal šį reglamentą, skyrimo, valstybės narės perduoda Komisijai sutrumpintą informaciją apie pagalbos schemą arba individualiai suteiktą pagalbą I priede pateikta forma, kad ta informacija būtų paskelbta *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Informacija pateikiama kompiuterinėje

laikmenoje. Per penkias darbo dienas nuo santraukos gavimo, Komisija išsiunčia pranešimą apie gavimą su identifikavimo numeriu ir paskelbia santrauką internete.

2. Valstybės narės renka išsamius duomenis apie pagalbos schemas, kurioms buvo taikomos išimtis pagal šį reglamentą, individualiai suteiktą pagalbą pagal tas schemas bei individualią, ne pagal esamas schemas suteiktą pagalbą, kuriai buvo taikoma išimtis pagal šį reglamentą. Duomenys turi atspindėti visą informaciją, kuri reikalinga nustatyti, kad išimties taikymo sąlygos pagal šį reglamentą yra įvykdytos, taip pat informaciją, kad įmonės statusas yra maža ar vidutinė įmonė. Valstybės narės saugo duomenis apie individualiai suteiktą pagalbą 10 metų nuo pagalbos suteikimo datos, o apie pagalbos schemą – 10 metų nuo paskutinės individualios pagalbos pagal tą schemą suteikimo datos. Komisijai raštu paprašius, valstybė narė per 20 darbo dienų, arba ilgesnį prašyme nurodytą laikotarpį, pateikia Komisijai visą informaciją, kurią Komisija mano esant būtiną įvertinti, ar laikomasi visų šiuo reglamentu nustatytų sąlygų.

3. Jeigu valstybė narė turi sukūrusi pagalbos, atskirai suteiktos atitinkamai pagal 8, 10, 13 arba 14 straipsnius, centrinį registrą, kuriame kaupiama išsami informacija apie visą tokią pagalbą, kurią toje valstybėje narėje suteikė bet kuri institucija, 18 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje nurodytas reikalavimas netaikomas nuo tada, kai registras apima trejų metų laikotarpį.

4. Valstybės narės rengia ataskaitą apie šio reglamento taikymą per visus ar dalį kalendorinių metų, per kuriuos šis reglamentas galioja, II priede nurodyta forma, taip pat kompiuterinėje laikmenoje. Ši ataskaita gali būti integruojama į metinę ataskaitą, kurią valstybės narės pateikia pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 21 straipsnio 1 dalį, ir ji pateikiama iki kitų metų, einančių po ataskaitos apimtų kalendorinių metų, birželio 30 d.

5. Įsigaliojus pagalbos schemai arba suteikus individualią pagalbą ne pagal pagalbos schemą, kuriai pagal šį reglamentą taikoma išimtis, valstybės narės internete skelbia išsamų šios pagalbos schemos tekstą arba kriterijus ir sąlygas, kuriomis suteikiama ši individuali pagalba. Interneto svetainių adresas nurodomas Komisijai kartu su sutrumpinta informacija apie pagalbą, kuri turi būti teikiama pagal 1 straipsnio dalį. Ji įtraukiama ir į metinę ataskaitą, kuri teikiama pagal 4 straipsnio dalį.

20 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas iki 2006 m. gruodžio 31 d.

⁽¹⁾ OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

2. Pranešimai, kurie dar nėra išnagrinėti šio reglamento įsigaliojimo metu, įvertinami remiantis jo nuostatomis. Jeigu šiame reglamente nustatytos sąlygos nėra tenkinamos, Komisija išnagrinėja šiuos pranešimus vadovaudamasi Bendrijos rekomendacijomis dėl valstybės pagalbos žemės ūkio sektoriuje.

Individuali pagalba ir pagalbos schemos, įgyvendintos iki šio reglamento įsigaliojimo dienos, taip pat pagalba, suteikta pagal šias schemas negavus Komisijos leidimo ir pažeidžiant reikalavimą informuoti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, neprieštaruja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir joms taikoma išimtis, jeigu jos tenkina šio reglamento

3 straipsnyje nustatytas sąlygas, išskyrus minėtojo straipsnio 1 dalies ir 2 dalies b ir c punktų reikalavimus daryti aiškiai nuorodą į šį reglamentą bei reikalavimą pateikti 19 straipsnio 1 dalyje numatytą santrauką iki pagalbos suteikimo. Bet kurią pagalbą, kuri netenkina šių sąlygų, Komisija įvertina remdamasi atitinkamomis bendrosiomis nuostatomis, rekomendacijomis, komunikatais ir pranešimais.

3. Pagalbos schemos, kurioms taikoma išimtis pagal šį reglamentą, toliau galės tokia išimtimi naudotis per šešių mėnesių tikslinimo laikotarpį nuo dienos, nurodytos 1 dalies antroje pastraipoje.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2003 m. gruodžio 23 d.

Komisijos vardu

Franz FISCHLER

Komisijos narys

I PRIEDAS

Sutrumpintos informacijos, kuri teikiama įgyvendinant schemą, kuriai taikoma išimtis pagal šį reglamentą, ir kai individuali pagalba, kuriai taikoma išimtis pagal šį reglamentą, yra teikiama ne pagal pagalbos schemą, forma

Sutrumpinta informacija apie valstybės pagalbą, teikiamą pagal Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1/2004

Valstybė narė

Regionas (Nurodyti regiono pavadinimą, jeigu pagalbą teikia ne centrinės valdžios institucija)

Pagalbos schemos arba įmonės, gaunančios individualią pagalbą, pavadinimas (Nurodyti pagalbos schemos, arba jeigu pagalba teikiama individualiai, pagalbos gavėjo pavadinimą)

Teisinis pagrindas (Pateikti tiksliai nurodą į nacionalinės teisės aktą, kurio pagrindu teikiama pagalbos schema ar individuali pagalba)

Planuojamos metinės išlaidos pagal schemą arba bendra įmonei suteiktos individualios pagalbos suma (Sumos nurodomos eurai, arba, jeigu reikia, nacionaline valiuta. Pagalbos schemai: nurodyti bendrą metinį biudžeto asignavimų dydį arba numatomus negautus mokesčius pagal kiekvieną schemoje numatytą pagalbos instrumentą. Suteiktai individualiai pagalbai: nurodyti bendrą pagalbos sumą arba nesurinktus mokesčius. Jeigu reikia, taip pat nurodyti, per kiek metų pagalba bus išmokama dalimis arba kiek metų bus patiriama nuostolių dėl nesurinktų mokesčių. Garantijoms abiem atvejais: nurodyti (maksimalų) garantuotų paskolų dydį)

Maksimalus pagalbos intensyvumas (Nurodyti maksimalų pagalbos intensyvumą arba maksimalų pagalbos kiekvienai tinkamų išlaidų rūšių dydį)

Įgyvendinimo data (Nurodyti datą, nuo kurios gali būti teikiama pagalba pagal schemą arba teikiama individuali pagalba)

Pagalbos schemos arba individualios pagalbos laikotarpis (Nurodyti datą (metai, mėnuo), iki kurios pagalba gali būti teikiama pagal schemą, arba, jeigu teikiama individuali pagalba, numatomą paskutinės pagalbos išmokėjimo dalies datą (metai, mėnuo))

Pagalbos tikslas (Suprantama, kad pagrindinis pagalbos tikslas yra MVĮ. Nurodyti kitus (antrinius) pagalbos tikslus. Nurodyti, kuris iš (4–16 straipsnių) yra taikomas, ir tinkamas išlaidas, kurioms taikoma schema arba individuali pagalba)

Ekonomikos sektorius (-iai) (Nurodyti, ar schema taikoma gamybai ir (arba) perdirbimui ir (arba) prekybai. Nurodyti sektoriaus dalį, paminint gyvūninės kilmės produkcijos (pvz., kiauliena arba paukštiena) rūšį arba augalinės kilmės produkcijos (pvz., obuolys arba pomidoras) rūšį)

Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas

Interneto svetainė (Nurodyti interneto adresą, kuriame skelbiamas visos schemos tekstas arba kriterijai ir sąlygos, kuriomis individuali pagalba suteikiama ne pagal pagalbos schemą)

Kita informacija

II PRIEDAS

KOMISIJAI TEIKIAMOS PERIODINĖS ATSKAITOS FORMA

Metinės atskaitomybės apie pagalbos schemas, kurioms taikoma išimtis pagal reglamentą dėl bendrosios išimties, priimtą pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 994/98 1 straipsnį, forma

Valstybės narės ataskaitas Komisijai pagal bendrosios išimties reglamentus, priimtus pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 994/98, teikia toliau nurodyta forma.

Ataskaitos taip pat turi būti teikiamos elektroninėje laikmenoje.

Apie visas pagalbos schemas, kurioms išimtis taikoma pagal bendrosios išimties reglamentą, priimtą pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 994/98 1 straipsnį, teikiama tokia informacija.

1. Pagalbos schemos pavadinimas
2. Taikomas Komisijos reglamentas dėl išimties taikymo
3. Išlaidos

Pateikiamos atskiros sumos apie kiekvieną pagalbos instrumentą pagal schemą arba individualiai suteiktą pagalbą (pvz., subsidija, mažųjų palūkanų paskola, ir t. t.). Sumos išreiškiamos eurai arba, jeigu taikoma, nacionaline valiuta. Jeigu yra mokesčių nuostoliai, nurodyti per metus nesurinktų mokesčių sumą. Jeigu tikslų sumų nurodyti neįmanoma, pateikiami numatomi nuostoliai.

Šios išlaidų sumos turėtų būti pateikiamos tokia tvarka.

Atskirai nurodyti apie kiekvieną pagalbos instrumentą per ataskaitinius metus (pvz., subsidija, mažųjų palūkanų paskola, garantija, ir t. t.):

 - 3.1 numatytos sumos, (numatomi) mokesčių nuostoliai arba kitos negautos pajamos, duomenys apie garantijas, susijusias su naujais pagalbą gaunančiais projektais. Jeigu taikomos garantijų schemos, nurodyti bendrą naujai suteiktų garantijų sumą.
 - 3.2 faktiškai išmokėtos sumos, (numatomi) mokesčių nuostoliai arba kitos negautos pajamos, duomenys apie garantijas, ir kita, susiję su naujais ir esamais projektais. Jeigu taikomos garantijų schemos, turėtų būti nurodoma: bendra nesuteiktų garantijų suma, pajamos iš įmokų, susigrąžinamos lėšos, išmokėtas žalos atlyginimas, schemos veiklos rezultatai per ataskaitinius metus;
 - 3.3 pagalbą gaunančių projektų ir (arba) įmonių skaičius;
 - 3.4 (Palikti neužpildyta);
 - 3.5 numatoma bendra suma:
 - remiamų investicijų,
 - remiamų tradicinių kraštovaizdžių ir pastatų apsaugos išlaidų,
 - remiamų ūkio pastatų perkėlimo visuomenės intereso labui išlaidų,
 - pagalbos, suteiktos investicijoms į perdirbimą ir prekybą,
 - pagalbos, suteiktos jaunųjų ūkininkų įsikūrimui,
 - pagalbos, suteiktos ankstyvam išėjimui į pensiją,
 - remiamų gamintojų grupių išlaidų,
 - remiamų draudimo įmokų išlaidų,
 - remiamų žemės perskirstymo išlaidų,
 - remiamų kokybiškų žemės ūkio produktų gamybos ir pardavimo išlaidų,
 - remiamų techninės paramos išlaidų.
 - 3.6 3.1 punkte nurodytų sumų paskirstymas pagal regionus, arba pagal NUTS ⁽¹⁾ 2 arba žemesnį lygį, arba pagal 87 straipsnio 3 dalies a punkto, 87 straipsnio 3 dalies c punkto regionus ir pagalbos negaunančius regionus, mažiau palankias ūkininkauti vietas ir kitas vietas.
 - 3.7 3.1 punkte nurodytų sumų paskirstymas pagal sektorius, pagal pagalbos gavėjo veiklos sektorius (jeigu apimamas daugiau nei vienas sektorius, nurodyti kiekvieno jo dalį):
 - gamyba ir (arba) perdirbimas ir (arba) pardavimas
 - gyvūninės kilmės produkto rūšis
 - augalinės kilmės produkto rūšis.
4. Kita informacija ir pastabos.

⁽¹⁾ NUTS – Bendrijos teritorinių vienetų nomenklatūra statistikos tikslams.